

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Tora nevi'im u-ketuvim

Leusden, Johannes

Amstelodami, 1667

Cap. XI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39406

31 ויאמר אל נא תעזב אתנו כפי על כן ידעת חנתנו

32 במדבר והיית לנו לעינים: והיה כיתלך עמנו והיה

33 הטוב הראא אשר ייטיב יהוה עמנו והטבנו לך: ויסעו

מהר יהוה דרך שלשת ימים וארון ברית יהוה נסע

34 לפניהם דרך שלשת ימים לתור להם מנוחה: וענן

יהוה עליהם יומם בנסעם מן המחנה: ו

ויהי בנסע הארון ויאמר משה קומה יהוה

35 ויפצו איביך וינסו משנאיך מפניך: ובנהה יאמר שובה

יהוה רבבות אלפי ישראל: פ

36 ויהי העם כמתאננים רע באזני יהוה וישמע יהוה

ויהר אפו ותבער בהם אש יהוה ותאכל בקצה

המחנה: ויצעק העם אל משה ויתפלל משה אל

37 יהוה ותשקע האש: ויקרא שם המקום ההוא

4 תבערה כי בערה בהם אש יהוה: והאספסוף אשר

בקרבו התאוה תאוה וישבו ויבכו גם בני ישראל

ה ויאמרו מי יאכל לנו בשר: זכרנו את הדגה אשר נאכל

במצרים חנם אר הקשאים ואר האבטחים ואר

6 החציר ואר הבצלים ואר השומים: ועתה נפשנו

7 יבשה אין כל בלתי אל המן עינינו: והמן כזרע גר

8 הוא ועינו כעין הבורלח: שטו העם ולקטו וטחנו

ברחים או רכו במדכה ובשלו בפרור ועשו אתו ענות

9 והיה טעמו כטעם לשד השמן: וכרדת הטל על

10 המחנה לילה ירד המן עליו: וישמע משה את העם

בכה למשפחתיו איש לפתח אהלו ויחראף יהוה

11 מאד ובעיני משה רע: ויאמר משה אל יהוה למה

12 הרעת לעבדך ולמה לא מצתי חן בעיניך לשום את

13 משא כל העם הזה עלי: האנכי הריתי את כל העם

הזה אם אנכי ילדתיהו כי תאמר אלי שאהו בחיקך

ע א א כאשר

Quod facta circa praibat eos, quando proficiebantur.

Oratio Moseh, cum arca discedebat, & quiescebat.

Cap. XI. Populus obmurmurat Deo, qui punit illum, sed oratione Moseh cessat supplicium.

1 Carnem edere cupiunt, & Egyptum suspirantes, fastidiunt man.

7 Aliqua peculiari-ter de man enarrantur.

9 Moseh populi luctum audiens, conqueritur apud Deum de magno ejus onere, ac mortem potius quam ejusmodi vitam exoptat.

כַּאֲשֶׁר יִשָּׂא הָאָמֵן אֶת הַיִּנְקָה עַל הָאָדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּעַתָּ
 לָאֲבוֹתָיו: מֵאֵין לִי בִשְׂרָלְתָת לְכָל הָעַם הַזֶּה כִּי יִבְכוּ
 עָלַי לֵאמֹר תִּנְהַלְנוּ בִשְׂרָוֹנָאֲבִלְרָה: לֹא אוֹכֵל אֲנִכִי
 לְבָדִי לִשְׂאֵת אֶת כָּל הָעַם הַזֶּה כִּי כִבְדִּי מִמֶּנִּי: וְאִם טוֹ
 כָּכָה י אֶת עֲשֵׂה לִי הֲרֹגְנִי נָא הֲרוֹג אִם מִצְאֵתִי חַן
 בְּעֵינֶיךָ וְאַל אֲרֹאֶה בְרַעְתִּי: פ

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה אֲסַפְּהָ לִּי שִׁבְעִים אִישׁ מִזְקֵנֵי
 יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יָדַעְתָּ כִּי הֵם זִקְנֵי הָעַם וְשִׁטְרוּ וְלִקְחֹתָ
 אִתָּם אֶל אֶהֱלֵךְ מִעִיר וְהִתִּיצְבוּ שָׁם עִמָּךְ: וַיִּרְדְּתִי
 וּרְבַרְתִּי עִמָּךְ שְׁמוֹנְעֵלְתִי מִן הָרוּחַ אֲשֶׁר עָלֶיךָ וְשָׁמַתִּי
 עֲלֵיהֶם וְנִשְׂאוּ אִתָּךְ בְּמִשְׁחַת הָעַם וְלֹא תִשָּׂא אִתָּךְ
 לְבָרְךָ: וְאַל הָעַם תֹּאמַר הֲתִקְדְּשׁוּ לְמַחְרֹוֹ אֲכַלְתֶּם
 בִּשְׂרָוֹ כִּי בִכִּיתֶם בְּאֲזְנֵי יְהוָה לֵאמֹר מִיֵּי אֲכַלְנוּ בִשְׂרָוֹ כִּי
 מוֹב לָנוּ בְּמִצְרַיִם וְנִתַּן יְהוָה לָכֶם בִּשְׂרָוֹ אֲכַלְתֶּם: לֹא
 יוֹם אֶחָד תֹּאכְלוּ וְלֹא יוֹמִים וְלֹא י חֲמִשָּׁה יָמִים וְלֹא
 עֲשָׂרָה יָמִים וְלֹא עֲשָׂרִים יוֹם: עַד י חֹדֶשׁ יָמִים עַד פ
 אֲשֶׁר יֵצֵא מֵאִפְכֶם וְהָיָה לָכֶם לְזִכָּרָה יַעַן כִּי מֵאִסְתֶּם
 אֶרֶץ יְהוָה אֲשֶׁר בְּקִרְבְּכֶם וּתְבַכּוּ לִפְנֵי לֵאמֹר לְמַד
 זָרֵינוּ מִמִּצְרַיִם: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה שְׁשֵׁי מֵאוֹת אֶלֶף
 רֹגְלֵי הָעַם אֲשֶׁר אֲנִכִי בְּקִרְבּוֹ וְאַתָּה אָמַרְתָּ בִשְׂרָוֹ אֲתֵן
 לָהֶם וְאֲכַלוּ חֹדֶשׁ יָמִים: הֲצֹאן וּבִקֵּר יִשְׁחַט לָהֶם
 וּמִצָּא לָהֶם אִם אֶת כָּל דְּגֵי הַיָּם יֵאָסֵף לָהֶם
 וּמִצָּא לָהֶם: פ

Deus satis-
facit Mo-
seh, praci-
piens ei, ut
eligat se-
ptuaginta
ex seniori-
bus populi,
ut eum in
administra-
tione suble-
vent. &
quod pro-
mittat po-
pulo car-
nem, ad eo-
rum licet
peccata pra-
nienda.

Mofeh huic
carnis pro-
missioni re-
pugnat.

Congrega-
tis seniori-
bus, spiritus
Mofeh in il-
los diffun-
ditur.

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה הִיךְ יְהוָה תִּקְעֶךָ עֲתָה תִרְאֶה
 חִקְרָה רַבִּי אִם לֹא: וַיֵּצֵא מֹשֶׁה וַיְדַבֵּר אֶל הָעַם אֵת
 דְּבָרֵי יְהוָה וַיֵּאָסֵף שִׁבְעִים אִישׁ מִזְקְנֵי הָעַם וַיַּעֲמֵד אִתָּם
 סָבִיבַת הָאֶהֱלֵךְ: וַיִּרְדַּי יְהוָה י בַּעֲנֵן וַיְדַבֵּר אֵלָיו וַיֵּאָצֵּל מֵהַ
 מִן הָרוּחַ אֲשֶׁר עָלָיו וַיִּתֵּן עַל שִׁבְעִים אִישׁ הַזִּקְנִים וַיְהִי
 כְּנֹחַ

De duobus viris Eldad, & Medad, quibus, cum in castris remanerent, ibi obvenit spiritus, & prophetaverunt.

Deus copiam immittit, ac post illam, magnam populo stragem: unde locus ille vocatus sepulchra concupiscentia.

Cap. XII. Miriam, & Abaron detrahunt Moseh. Maxima Moseh modestia. Deus reprehendit eos, & aperit ipsis Moseh & ejus prophetiam praestantiam super reliquos omnes Prophetas.

26 כָּנַח עֲלֵיהֶם הַרוּחַ וַיִּתְנַבְּאוּ וְלֹא יָסֵפוּ: וַיִּשְׁאֲרוּ שְׁנֵי אַנְשִׁים בְּמַחֲנֵה שֵׁם הָאֶחָד אֶלְדָּד וְשֵׁם הַשֵּׁנִי מֵדָד וַתֵּנַח עֲלֵיהֶם הַרוּחַ וְהֵמָּה בִּכְתָבִים וְלֹא יָצְאוּ הָאֱהֵלָה וַיִּתְנַבְּאוּ בְּמַחֲנֵה: וַיִּרְץ הַנֶּעֱד וַיִּגַּד לְמֹשֶׁה וַיֹּאמֶר אֵלֶיךָ וּמִדָּד מִתְנַבְּאִים בְּמַחֲנֵה: וַיַּעַן יְהוֹשֻׁעַ בֶּן־נֹון מִשְׂרַת מֹשֶׁה מִבְּחָרָיו וַיֹּאמֶר אֲדֹנָי מֹשֶׁה כֻּלָּאִם: וַיֹּאמֶר לוֹ מֹשֶׁה הַמְקַנָּא אֶתְּהָ לִּי וּמִי־תֵן כָּל־עַם יְהוָה נְבִיאִים כִּי־לִיתֵן יְהוָה אֶת־רוּחוֹ עֲלֵיהֶם: וַיֹּאסֶף מֹשֶׁה אֶל־הַמַּחֲנֵה הַזֶּה וַזְּקַנֵי יִשְׂרָאֵל: וְרוּחַ נְסֵעַ מֵאֵת יְהוָה וַיִּגַּד שְׁלוֹשׁ מִן־הֵם וַיִּשֶׁשׁ עַל־הַמַּחֲנֵה כַּדָּרֶךְ יוֹם כֶּה וּכְדָרֶךְ יוֹם כֶּה סָבִיבוֹת הַמַּחֲנֵה וּכְאֻמַּתִּים עַל־פְּנֵי הָאָרֶץ: וַיִּקַּס הָעַם כָּל־הַיּוֹם הַהוּא וְכָל־הַלַּיְלָה וְכָל־יְצֵם הַמַּחֲרָת וַיֹּאסֶפוּ אֶת־הַשְּׁלוֹ הַמִּמַּעֵיט אֲסַף עֶשְׂרֵה חֲמֵרִים וַיִּשְׁטְחוּ לָהֶם שְׁטוֹחַ סָבִיבוֹת הַמַּחֲנֵה: הַבֶּשֶׂר עוֹדֵנוּ בֵּין שְׁנֵיהֶם מָרָם יָכַרְתָּ וְאַף־יְהוָה חָרָה בְּעַם וַיִּךְ יְהוָה בְּעַם מַכָּה רַבָּה מָאֵר: וַיִּקְרָא אֶת־שֵׁם הַמָּקוֹם הַהוּא קַבְרוֹת הַתְּאוּהָ לֵךְ כִּי־שָׁם קִבְרוּ אֶת־הָעַם הַמֵּתֵאִוִּים: מִקַּבְרוֹת הַתְּאוּהָ נִסְעוּ חֵעַם חֲצֵרוֹרֵי וַיְהִיו בַּחֲצֵרוֹת: פ

אִיךָ וַתְּדַבֵּר מֵרִים וְאַהֲרֹן בְּמֹשֶׁה עַל־אֲדוֹת הָאִשָּׁה הַכֹּהֵנִית אֲשֶׁר לָקַח כִּי־אִשָּׁה כֹּהֵנִית לָקַח: וַיֹּאמְרוּ הָרֶק אֵיךְ־בְּמֹשֶׁה דָּבַר יְהוָה הֲלֹא־נִסִּים בְּנֹוֹדָבָר וַיִּשְׁמַע יְהוָה: וְהָאִישׁ מֹשֶׁה עֵינָיו מֵאֵר מִכָּל־הָאָדָם אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי הָאָרֶץ: וַיֹּאמֶר יְהוָה פִּתְּאֵם אֶל־מֹשֶׁה וְאַל־אַהֲרֹן וְאַל־מֵרִים צֵאוּ שְׁתַּכְּסוּ אֶל־אֱהֵל הַמוֹעֵד וַיִּצְאוּ שְׁלֹשָׁתָם: וַיִּרַד יְהוָה בְּעַמּוּד עָנָן וַיַּעֲמֵד פֶּתַח הָאֱהֵל וַיִּקְרָא אֶהֲרֹן וּמֵרִים וַיִּצְאוּ שְׁנֵיהֶם: וַיֹּאמֶר שְׁמַעוּנָא דְבַר־י אִם־יְהִי נְבוֹאֲכֶם יְהוָה בְּמִדְרָאֵה אֵלַיִן אֲתוּרַע בְּחִלוֹם אֲדַבֵּר־בוֹ: לֹא־כֵן עֲבַדְתֶּם בְּכָל־בֵּיתִי

י ב 2 ביתי